

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5C/446/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220847
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2016:4212220847.1

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženu Csibrányiovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietla.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietla.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa žalobou zo dňa 21.9.2012, doručenu Okresnému súdu Komárno dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplata sumu 2.414,05 eur ako majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 482,81 eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Komárno zapríčiniť svojim konaním - nesprávnym úradným postupom, vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ sa totiž ako oprávnený subjekt obrátil na súdneho exekútora vo veci vymoženia svojej pohľadávky, ktorá mu vznikla neplnením záväzku zo strany dlžníka: Monika Majerčíková, nar. 24.4.1980. Táto pohľadávky vznikla zo zmluvy o úvere č. 4074183. U súdneho exekútora bolo veci pridelené číslo EX 8250/2010. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresného súdu Komárno a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej súd rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 22.2.2011 / s omeškaním viac ako 239 dní /.

Navrhovateľ tvrdil, že nečinnosťou exekučného súdu vznikla navrhovateľovi majetková škoda vo výške 2.414,05 eur, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nepravým úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav

predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci vo výške 482,81 eur, t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Krajský súd v Nitre svojím uznesením zo dňa 22.10.2012 č.k. 9NcC/252/2012-9 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Komárno sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 9C/136/2012 a vec prikázal na rozhodnutie Okresnému súdu Nové Zámky. Okresný súd Komárno vec následne postúpil tunajšiemu súdu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že žiada návrh v celom rozsahu zamietnuť. V podaní uviedol námietky voči náležitostiam návrhu a tiež k nesplneniu podmienky uplatnenia nároku na súde až po uplynutí 6-mesačnej lehoty po podaní žiadosti na predbežné prerokovanie. Namietal, že k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo. Odporca ďalej namietal vznik škody, vyčíslenie škody a vznik nemajetkovej ujmy.

Na vo veci stanovené pojednávanie sa nedostavili účastníci konania, ktorí mali predvolanie riadne doručené. Odporca svoju neúčasť riadne ospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania. Navrhovateľ mailovým podaním zo dňa 25.2.2016 podal aj návrh na prerušenie konania, svoju neúčasť na pojednávaní riadne neospravedlnil. Súd konštatuje, že dôvody na odročenie pojednávania dané nie sú, keďže v konečnom rozhodnutí rozhodol aj o navrhovateľovom návrhu na prerušenie konania. Súd preto uvedené, ako dôvod na odročenie pojednávania neakceptoval a z dôvodu hospodárnosti konania vec v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti riadne a včas predvolaných účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä: návrhom na začatie konania, vyjadrením odporcu a pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Komárno.

Na základe vykonaného dokazovania, najmä z pripojeného exekučného spisu, súd zistil nasledovné: Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor na Okresný súd Komárno dňa 12.8.2010. Vec bola vedená pod sp.zn. 10Er/640/2010. K žiadosti exekútor pripojil návrh na vykonanie exekúcie spísaný do zápisnice dňa 28.6.2010 a exekučný titul- rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu: SR 00813/10, zo dňa 23.3.2010. Okresný súd Komárno rozhodol o žiadosti súdneho exekútora tak, že uznesením č.k. 10 Er/640/2010-13, zo dňa 1.2.2011 žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia zamietol.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa §§ 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov /ďalej len Exekučný poriadok/ účinného v čase začatia exekúcie, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku / exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Režim zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Zodpovednosť za škodu vznikne, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady (podmienky), a to protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody (kauzálny nexus). Dôkazné bremeno preukázania základných

predpokladov zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci má poškodený. To znamená, že poškodený musí preukázať, že mu vznikla škoda, že táto škoda bola spôsobená protiprávnym konaním orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a napokon, že medzi vznikom škody a protiprávnym konaním existuje príčinná súvislosť. Škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení reálne existujúceho majetku, vrátane nákladov spojených so vznikom a zisťovaním škody. Súčasťou škody sú aj „márne vynaložené náklady“. Protiprávne konanie orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci môže spočívať v nezákonnom rozhodnutí alebo v nesprávnom úradnom postupe, ktorý môže tiež spočívať v nesprávnom konaní alebo v konaní bez splnenia zákonných podmienok, či v porušení povinnosti uskutočniť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote, prípadne nevydanie rozhodnutia vôbec. Z hľadiska príčinnej súvislosti je potrebné preukázať, že vznik určitej škody je bezprostredným (priamym) následkom reálneho protiprávneho konania (opomenutia) určitého konkrétneho orgánu verejnej moci. Príčinná súvislosť predpokladá, že ide o také účinky protiprávneho konania (opomenutia), ktoré výlučne vyvolávajú vznik škody.

Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na súde v prípade, že príslušný orgán neuspokojí jeho nárok alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. V súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Na základe vyššie uvedeného súd v prvom rade skúmal, či nárok na náhradu škody nebol na súde uplatnený predčasne, to znamená, či sa žalobca obrátil so svojim nárokom na náhradu škody na príslušný orgán pred podaním žalobného návrhu. Nakoľko v danej veci žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu, je orgánom príslušným na predbežné prerokovanie tohto nároku Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Súd zo v spise založených listín- vyjadrenia odporcu, zistil, že sa navrhovateľ na neho obrátil 23.4.2012 so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom vyčítal navrhovateľovi, že podal žalobu skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti. Súd má za to, že ku dňu jeho rozhodovania o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z jeho vyjadrenia. Preto mal súd zato, že v čase o rozhodnutia vo veci na súde 6 mesačná lehota uplynula a odporca nárok navrhovateľa neuspokojil.

Predpoklady zodpovednosti za škodu súd protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody.

Navrhovateľ sa žalobným návrhom domáhal zaplata majetkovej škody v sume 2.414,05 eur a nemajetkovej ujmy v sume 482,81 eur z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia pre exekútora v 15-dňovej zákonnej lehote a postupoval so zbytočnými prietahmi. Ide teda o nárok zo zodpovednosti za škodu spôsobenú nepravým úradným postupom súdu, ako orgánu verejnej moci.

Rozhodovacia činnosť súdu je proces, v ktorom vecne a miestne príslušný súd rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch účastníkov konania. Úlohou súdu je vydať zákonné a zároveň spravodlivé rozhodnutie. Pre takéto rozhodnutie súdu je potrebné, aby bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. Pokiaľ je zákonodarcom stanovená lehota na vydanie rozhodnutia súdu, je ňou súd viazaný a je povinný ju dodržať. Táto povinnosť však nemôže byť bezvýhradná, bez ohľadu na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

Ako už bolo uvedené vyššie konajúci súd, ako orgán štátnej moci, musí vydať v prvom rade rozhodnutie zákonné a spravodlivé, na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. To znamená, že súd musí mať pre svoje rozhodnutie všetky potrebné podklady. Podľa názoru súdu akákoľvek lehota, ktorú zákon stanovuje na rozhodnutie súdu, nemôže začať objektívne plynúť skôr, ako má súd oprávnený vo veci rozhodnúť k dispozícii všetky pre rozhodnutie relevantné podklady a náležite zistený skutkový stav. Opačný výklad by znamenal, že súd by mal povinnosť rozhodnúť napriek tomu, že nemá náležite zistený

skutková stav, čo je v rozpore s požiadavkou, aby súdy rozhodovali zákonne a spravodlivo a aby ich rozhodnutia boli preskúmateľné z hľadiska dôvodov.

Súd v tomto prípade skúmal, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody. Z obsahu pripojeného exekučného súdu bolo zistené, že exekučný súd vo veci nezamietol žiadosť o vydanie poverenia v lehote 15 dní. Súd však dáva do pozornosti, že 15 dňová lehota sa vzťahovala len na vydanie poverenia. T.j. 15 dňová lehota sa vzťahovala len na prípady, kedy súd v tejto lehote poverí súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Z prejavu vôle zákonodarcu ozrejmeného použitím výkladových metód /doslovného, gramatického a systematického/ je zrejmé, že 15 dňová lehota sa vzťahovala len na prípady, kedy súd má v tejto veci poveriť súdneho exekútora vykonávaním exekúcie, pričom ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. V tejto časti už však žiadna 15 dňová lehota v zákone uvedená nie je. Ak by mal zákonodarcu úmysel, aby lehota 15 dní sa vzťahovala aj na rozhodnutie, ktorým sa žiadosť súdneho exekútora zamietla, bolo by to upravené tak, ako aj v iných prípadoch v exekučnom poriadku/ napr. ako pri § 50 ods. 2/. Vzhľadom na uvedené má súd zato, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu odporcu, okrem toho súd opätovne uvádza, že exekučný súd v tomto prípade nebol viazaný žiadnou 15 dňovou lehotou.

Súd ďalej poukazuje na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Prípadné nedodržanie primeranej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. To, či vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy („Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“).

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nebolo potrebné zaoberať ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ nároku a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporcovi však žiadne trovy nepriznal, aj napriek tomu že bol v konaní plne úspešný, pretože si žiadne konkrétne neuplatnil v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pretože odporca nevyčísli trovy konania a zo spisu žiadne nevyplývali, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Ako bolo uvedené, navrhovateľ podaním zo dňa 25.2.2016, doručené súdu elektronickými prostriedkami / čo vzhľadom na skutočnosť že nejde o návrh vo veci samej je v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. prípustné/ navrhol prerušiť toto konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do právoplatného ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 z dôvodu, že v predmetnom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre vznik nároku na náhradu škody v tomto súdnom konaní. V návrhu na prerušenie konania uviedol, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp.zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky a v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameraných na ochranu spotrebiteľa. V uvedenom konaní vystupujú na strane odporcov 1/ Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, a 2/ POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Odporkyňa 1/ vo svojej argumentácii poukazuje na rozhodnutia Súdneho dvora C-40/09 a C-76/10, ktoré sa týkali spotrebiteľských vzťahov a uviedla, že „V oboch prípadoch sa vnútroštátne súdy prostredníctvom prejudiciálneho konania snažili zistiť, či sa smernica 93/13/EHS má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, má ex offo rozhodnúť o nekalej povahe sankčného úroku v uvedenej spotrebiteľskej zmluve. Súdny dvor v týchto rozhodnutiach pripomenul dôležitosť zásady rei iudicatae, a konštatoval, že z práva Európskej únie v zásade nevyplýva pre vnútroštátne súdy povinnosť prelomiť zásadu právoplatne rozhodnutej veci. Otázka, či má a v akom rozsahu vnútroštátny súd skúmať nekalé podmienky, keď skúma právoplatné rozhodnutie v rámci konania o návrhu na jeho nútený výkon, závisí od procesných pravidiel vnútroštátneho práva, pričom tieto konštatovania Súdny dvor oprel o zásadu procesnej autonómie členských štátov. V zmysle tejto zásady podmienky vykonávania zásady právnej sily rozhodnutej veci musí stanoviť vnútroštátny poriadok, pričom tieto podmienky nesmú byť menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné vnútroštátne konania, ani nesmú byť naformulované tak, aby v praxi spôsobili nemožnosť alebo nadmerné sťaženie výkonu práv uznaných právnym poriadkom Európskej únie. V tejto súvislosti je potrebné ukázať na to, že v tomto prípade skutočne nedošlo k porušeniu zásady ekvivalencie a zásady efektivity, nakoľko odporkyňa mala niekoľko právnych prostriedkov nápravy, ktoré nevyužila a podľa názoru žalobca štát nemôže nahrádzať konanie účastníka konania a svojou činnosťou nachádzať konanie, ktoré má smerovať práve k náprave nastoleného stavu, s ktorým účastník konania nesúhlasí.“ Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla odporkyňa 1/ Slovenská republika, a to: 1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania vo výkon rozhodnutia a pred vyčerpanie možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré popisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3. Ak ide v tomto prípade bolo dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovednosť členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať vymoženého pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, súd konanie preruší, ak c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP upravuje oprávnenie súdu konanie prerušiť pre prípad, že vo veci prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Navrhovateľ tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Súd sa s týmto tvrdením navrhovateľa nestotožňuje.

Z obsahu návrhu vyplýva, že ide o návrh o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany oprávneného z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v 15-dňovej zákonnej lehote a postupoval so zbytočnými prietahmi, pričom exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia.

Naproti tomu v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 ide o nárok zo zodpovednosti za škodu zo strany povinného z dôvodu, že v nejakej exekučnej veci súdny orgán poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Prejudiciálne otázky položené Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie smerujú k tomu, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a tiež pred vyčerpaním možnosti oprávnenej požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozdiely týkajúce sa skutkového stavu v danej veci (exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia a zastavením exekúcie) a skutkového stavu v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 (exekučné konanie, ktoré prebieha), riešenie vyššie špecifikovaných prejudiciálnych otázok položených Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie nemá, podľa názoru súdu, pre rozhodnutie súdu v danej veci žiadny význam.

Na základe vyššie uvedeného súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný, a preto ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou Okresného súdu Nové Zámky na Krajský súd Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§205 ods.1 OSP)

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie . (§205 ods. 3 OSP).